

Część	N A Z W A	W Y D A T K I			D O C H O D Y		
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	R a z e m	Zwyczajne	Nadzwyczajne	R a z e m
		z ł o t y c h					
13	Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych	—	—	—	60 000	—	60 000
14	Ministerstwo Opieki Społecznej: a) Zdrojowiska państwowe	—	—	—	—	—	—
	b) Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładu Higieny	—	—	—	67 000	—	67 000
15	c) Szpitale państwowe	1 250 000	—	1 250 000	—	—	—
	Ministerstwo Poczty i Telegrafów: a) Polska Poczta, Telegraf i Telefon	—	—	—	32 000 000	—	32 000 000
	b) Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne	—	—	—	—	—	—
	Razem B.	1 258 260	5 241 000	6 509 260	137 652 050	—	137 652 050
C. MONOPOLE.							
8	Ministerstwo Skarbu: Monopol solny	—	—	—	45 200 000	—	45 200 000
	" tytoniowy	—	—	—	344 700 000	—	344 700 000
	" spirytusowy	—	—	—	269 200 000	—	269 200 000
	" loteryjny	—	—	—	23 250 000	—	23 250 000
	" zapalczany	—	—	—	9 857 000	—	9 857 000
	Razem C.	—	—	—	692 207 000	—	692 207 000
D. FUNDUSZE.							
6	Ministerstwo Spraw Wojskowych: Fundusz Kwaterunku Wojskowego	—	—	—	—	—	—
14	Ministerstwo Opieki Społecznej: Fundusz Pracy	—	—	—	—	—	—
	Razem D.	—	—	—	—	—	—
	Ogółem A + B + C + D.	2 431 929 550	43 005 470	2 474 935 020	2 348 289 535	126 840 000	2 475 129 535

162

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 marca 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie powierzania czynności wojewódzkich biur Funduszu Pracy związkom samorządowym i innym instytucjom prawnopublicznym.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Związkom samorządowym i innym instytucjom prawnopublicznym mogą być powierzone zarządzeniem Dyrektora Funduszu Pracy, po zasięgnięciu opinii władz nadzorczych tych związków lub instytucji, wszystkie bądź

niektóre czynności wojewódzkich biur Funduszu Pracy w zakresie:

- 1) zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia;
- 2) publicznego pośrednictwa pracy i kontroli pracowników umysłowych, pobierających świadczenia na wypadek braku pracy;
- 3) pomocy doraźnej bezrobotnym;
- 4) wpłacania zaległości podatkowych równowartością świadczeń w naturze.

(2) W przypadku, gdy opinia władzy nadzorczej zawiera zastrzeżenia, Dyrektor Funduszu Pracy przedstawia sprawę Ministrowi Opieki Społecznej, który rozstrzyga ostatecznie, jednak gdy chodzi o powierzenie czynności związkowi samorządowemu — po porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(3) Zmiana zarządzenia, wymienionego w ust. (1), następuje w trybie przewidzianym dla jego wydania (ust. (1) i (2)), przy czym zarządzenie o zaprzestaniu wykonywania czynności, określonych w ust. (1), powinno być wydane co najmniej na cztery miesiące naprzód.

§ 2. (1) Władzami nadzorczymi nad związkami samorządowymi, o których mowa w rozporządzeniu niniejszym, są władze nadzorcze w rozumieniu ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294).

(2) W dalszych paragrafach rozporządzenia niniejszego wojewódzkie biuro Funduszu Pracy będzie oznaczone wyrazem „biuro”, a związek samorządowy lub inna instytucja prawnopubliczna — wyrazami „instytucja zastępcza”.

§ 3. Zarządzenie, wymienione w § 1 ust. (1), powinno zawierać:

- 1) powołanie się na opinię władzy nadzorczej (§ 1 ust. (1)) względnie na decyzję Ministra Opieki Społecznej (§ 1 ust. (2));
- 2) upoważnienie instytucji zastępczej do wykonywania w imieniu biura powierzonych jej czynności;
- 3) określenie przedmiotowego i terytorialnego zakresu działania instytucji zastępczej;
- 4) wymienienie uprawnień i obowiązków instytucji zastępczej w zakresie powierzonych jej czynności;
- 5) określenie wysokości wynagrodzenia (§ 5 ust. (1) i (2)).

§ 4. (1) Instytucja zastępcza powinna wykonywać powierzone jej czynności zgodnie z instrukcjami i zarządzeniami biura.

(2) Zarządzenia biura natury ogólnej w zakresie czynności wymienionych w § 1 ust. (1) pkt 3) i 4), wymagają uprzedniego uzgodnienia z wojewodą (Komisarzem Rządu na m. st. Warszawę).

§ 5. (1) Za wykonywanie czynności w zakresie zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia, w szczególności: za prowadzenie wypłaty zasiłków, rejestracji, ewidencji i kontroli zgłaszających się o zasiłki — instytucja zastępcza otrzymuje wynagrodzenie, którego wy-

sokość ustala się w zależności od zakresu wykonywanych czynności. Wynagrodzenie to nie może przekraczać 3% sumy zasiłków wypłaconych w okresie obrachunkowym.

(2) Za wykonywanie czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy i kontroli pracowników umysłowych, pobierających świadczenia na wypadek braku pracy, instytucja zastępcza otrzymuje wynagrodzenie w wysokości nie przekraczającej 50% wynagrodzenia, przypadającego w myśl ust. (1).

(3) Czynności w zakresie przewidzianym w § 1 ust. (1) pkt 3) i 4) instytucja zastępcza wykonywa w zasadzie bezpłatnie; jednak Minister Opieki Społecznej może na wniosek Dyrektora Funduszu Pracy przyznać instytucji zastępczej ryczałtowe wynagrodzenie za te czynności.

§ 6. (1) Biuro kontroluje działalność instytucji zastępczej w zakresie powierzonych czynności oraz udziela instrukcyj i wydaje zarządzenia uzgadniając je — jeżeli dotyczą spraw natury ogólnej — z wojewodą (Komisarzem Rządu na m. st. Warszawę).

(2) W razie niestosowania się instytucji zastępczej do instrukcyj bądź zarządzeń biura w zakresie powierzonych czynności, biuro wnosi zażalenie do władz nadzorczych tej instytucji.

§ 7. (1) Minister Opieki Społecznej może zwolnić instytucję zastępczą na jej wniosek od wykonywania powierzonych czynności; gdy jednak chodzi o zwolnienie od tych czynności związku samorządowego — Minister Opieki Społecznej działa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(2) Wniosek o zwolnienie od wykonywania powierzonych czynności instytucja zastępcza przedstawia za pośrednictwem władzy nadzorczej Ministrowi Opieki Społecznej, odpis zaś wniosku kieruje do Dyrektora Funduszu Pracy.

§ 8. (1) Rozporządzenie niniejsze nie narusza uchwał i umów dotyczących powierzenia instytucjom zastępczym przez zarządy obwodowe Funduszu Bezrobocia czynności w zakresie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

(2) Uchwały, wymienione w ust. (1), zachowują moc do chwili: 1) zastąpienia ich przez zarządzenia wydane według przepisów § 1 ust. (1) i (2) lub 2) cofnięcia stosownie do § 1 ust. (3) upoważnienia do wykonywania czynności, udzielonego instytucji zastępczej przez zarząd obwodowy Funduszu Bezrobocia, bądź też 3) zwolnienia instytucji zastępczej od wykonywania tych czynności stosownie do § 7.

§ 9. W okresie lat trzech od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego Minister Opie-

ki Społecznej może na wniosek Dyrektora Funduszu Pracy przyznawać instytucjom zastępczym na obszarze województwa śląskiego wyższe od określonego w § 5 ust. (2) wynagrodzenie za wykonywanie czynności w zakresie publicznego pośrednictwa pracy i kontroli pracowników umysłowych.

§ 10. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

(2) Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 8 września

1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, w sprawie postępowania zarządów obwodowych Funduszu Bezrobocia przy powierzaniu swych czynności gminom miejskim i wiejskim, powiatowym związkiem komunalnym, kasom chorych i innym instytucjom społecznym oraz państwowym urzędem pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 836).

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

163

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 marca 1938 r.

o zniesieniu komunalnych urzędów pośrednictwa pracy.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 849) oraz w związku z §§ 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1923 r. w przedmiocie przekazania Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej kompetencji b. ministrów pruskich w zakresie pośrednictwa pracy na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 255) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się komunalne urzędy pośrednictwa pracy, utworzone na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 grudnia 1923 r. w przedmiocie przepisów o komunalnym pośrednictwie pracy na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 127, poz. 1050).

§ 2. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego publiczne po-

średnictwo pracy wykonywać będzie Fundusz Pracy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie narusza uprawnień wojewody, wynikających z §§ 6, 12 i 15 ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. u. pr. str. 265) i z § 137 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. u. pr. str. 195) do wydawania rozporządzeń, dotyczących publicznego pośrednictwa pracy, a w szczególności do ustanawiania obowiązku pracodawców i pracowników w zakresie zawiadamiania o wolnych miejscach, o obsadzaniu wolnych miejsc i o zmianie miejsc pracy.

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

(2) Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 grudnia 1923 r. w przedmiocie przepisów o komunalnym pośrednictwie pracy na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr 127, poz. 1050).

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

164

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1938 r.

o upoważnieniu urzędów celnych do orzecznictwa w sprawach karnych skarbowych oraz ustaleniu okręgów ich terytorialnej właściwości.

Na podstawie art. 220 prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 84, poz. 581) zarządzam co następuje:

§ 1. Do orzekania w sprawach o przestępstwa karne skarbowe, określone w § 2 lit. a)